No. 1226 Zaterdag 29 Juni 1907. 24ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.20,

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 28 Juni.

De Heer Rijkens

EN

zijne brochure „Curaçao".

De Heer Rijkens, vroeger gedurende elf maanden landbouwkundige op Curaçao, heeft de artikelen, die hij in „Cultura" schreef over Curaçao tot eene vrij lijvige brochure vereenigd. Uitstekend. Hij heeft gemeend die brochure van eene voorrede te moeten voorzien. Dat is natuurlijk zijn recht en baart niet de minste verwondering. Maar wat wèl verwondering baart en verbazing wekt, is de wijze, waarop hij meent een lans te moeten breken met de Katholieke Pers van ons eiland, of liever het ontwijkt een lans met haar te breken.

Hij beweert, „dat hij in verschillende zijdelingsche of rechtstreeksche aanvallen van die pers niets „zakelijks heeft kunnen vinden. Men „heeft gezegd, dat ik het niet wist, „maar niet gezegd, waarom ik het „mis heb."

Dat is nu wel de meest gemakkelijke manier, om zich van een tegenstander af te maken! Men gaat hem met een hooghartig gebaar voorbij, al zeggende: Ik vind in U niets zakelijks. Dewijl de Heer Rijkens zijn beweren niet bewijst, kunnen wij volstaan met dat beweren eenvoudig te ignoreeren, volgens den algemeenen regel: Wat zonder bewijs beweerd wordt, kan ook gerust zonder bewijs ontkend worden.

Zijn tweede beweren: men heeft mij niet gezegd, waarin ik het mis heb, is al even onhoudbaar.

Het lust ons niet, opnieuw al de aanmerkingen te herhalen, die wij op de artikelen van den Heer Rijkens in der tijd gemaakt hebben. 't Zou de lezers slechts vervelen en voor doovemans ooren gesproken zijn; de eerste maal heeft de Heer Rijkens ons niet verstaan; een tweede maal zouden wij hetzelfde gevaar loopen. Wij bepalen er ons bij, opnieuw ons aan te sluiten bij het gevoelen der *Curaçaosche Courant* over de artikelen des Heeren Rijkens.

In het nummer van 20 Oct. 1905 en volgende schreef de *Curaçaosche Courant*:

„Het mag niet onopgemerkt blijven, dat de schrijver (de Heer RIJKENS) in de bespreking van den toestand zich heeft laten verleiden door indrukken, die niet de waarheid teruggeven. Dit straalt te meer door, waar hij iets „over de bevolking van het eiland" neerschrijft. De armoede is onder de bevolking groot, doch de beschrijving is niet van overdrijving vrij te pleiten...... Dat er misbruik van sterken drank gemaakt wordt, kan wel bij enkelen het geval zijn, doch is niet zoo algemeen bij de landelijke bevolking. De rauwe, ruwe toon, dien de stem der negers krijgt, is verre van zoo algemeen, als de schrijver beweert......

„In het geheel zijn er in de stad niet meer dan 40 drankhuizen, en dat er buiten een groote massa plaatsen zijn, waar sterke drank wordt verkocht is verre van zeker. De schrijver toont niet op de hoogte te zijn, waar hij de meening ter neer stelt, dat hier uit Venezolaansche havens sterke dranken worden ingesmokkeld. Dat is geheel en al onmogelijk, wijl daar zoo hooge invoerrechten op gedistilleerd worden geheven.

„Dat er hier aan sterke dranken f 125.662 in 1902 was ingevoerd, is waar; de gevolgtrekking daaruit geheel verkeerd. Een groot gedeelte wordt niet in consumptie gebracht, doch naar Colombia en elders uitgevoerd.

„Zoo zijn er meer gevolgtrekkingen door den schrijver gemaakt, die niet van grondig onderzoek van den toestand getuigen.

„Een zekere tegeningenomenheid ten opzichte van de zwarte bevolking, hoewel hier en daar getemperd door uitdrukkingen van medelijden, straalt in de mededeelingen over de bevolking der Kolonie door......

De beschouwingen over den landbouw zouden merkelijk hebben gewonnen, zoo hij het kapittel over de bevolking daarin niet hadde opgenomen."—

Ten slotte vat *De Curaçaosche Courant* zijn oordeel aldus samen:

„Hadde de Heer Rijkens zich bepaald „bij landbouw en wat daarbij be„hoort, dan zou hij voorzeker de „de goedkeuring van allen hebben „weggedragen; maar nu hij zich ook „inlaat met den aard, het karakter, „de zedelijkheid onzer bevolking en „daarover een zeer hard en onver„diend oordeel uitspreekt, nu gaat „hij onzes inziens te ver en kunnen „wij niet met hem medegaan."

Dat is ook de quintessens van al onze bewerlingen geweest. Waardoor juist zijn de rapporten van Prof. Martin,— van Prof Suringar,— van den Heer Havelaar, en,— *last not least*, dat van Dr. Boeke, zoo hoogst belangrijk en zoo vruchtbaar voor de Kolonie? Omdat zij zakelijk bleven; zij bepaalden zich bij de stof, die het voorwerp van hun onderzoek uitmaakte; zij begaven zich niet op terrein, dat het hunne niet was. Waarom heeft het rapport van Prof. Went zooveel wrevel en ergernis in de Kolonie verwekt? Hij liet zich uit over zaken, die de zijne niet waren en waarover hij niet oordeelen kon of mocht. Dat verderfelijk voorbeeld heeft de Heer Rijkens gevolgd. Hij heeft zich uitgelaten over toestanden personen en verhoudingen, die hij tijdens zijn elfmaandelijks verblijf alhier onmogelijk grondig kennen kon en waarover hij zich dus geen oordeel, zeker geen veroordeeling aanmatigen mocht.

En dat de Heer Rijkens niet beschikt over al te groote opmerkingsgave blijkt op zoo menige bladzijde van zijne artikelen, dat wij maar een greep hebben te doen, om voorbeelden bij de hand te hebben. Vooral de bladzijden 56,—62 zijn rijk daar aan. Wij zouden wenschen voor den naam des Heeren Rijkens, dat hij die bladzijden ongeschreven hadde gelaten; zij strekken zijne waarheidsliefde en opmerkingsgave niet tot eer. Met zulk een palet als dat des Heeren Rijkens in de hand zouden wij in staat zijn, de grootste en meest beschaafde steden van Nederland, zoo zwart mogelijk te maken.

't Verwondert ons na dit alles dan ook niet, den Heer Rijkens een compliment te hooren maken aan Dr. Hendrik P. Mulder over zijn boek „Door het land van Columbus." Hij zegt, dat daarin een zeer sympathieke en *juiste* beschrijving voorkomt van Curaçao en zijne bevolking. Dat sympathieke laten wij voor wat het is. Maar dat *juiste* ontkennen wij ten sterkste. De onjuistheden over andere landen, door Dr. Mulder gedebiteerd, laten wij buiten bespreking, maar de onjuistheden over Curaçao, zijn legio en gaarne zullen wij later eens overgaan tot het bewijzen van ons beweren. Eén voorbeeldje moge volstaan. Dr. Hendrik P. Mulder, noemt, na onze *achterbuurten* bezocht te hebben, de Curaçaosche dansen schaamteloozer dan de Spaansche of Cubaansche. Best mogelijk; maar dan had Dr. Mulder even goed kunnen schrijven: de hollandsche dansen (d. i. die van de Amsterdamsche Nes en Zeedijk) zijn zedeloozer dan de Duitsche of Italiaansche. Moeten dan de achterbuurten een maatstaf zijn voor de zedelijkheid? Is dat sympathiek? Is dat juist? Zoo ja, dan verstaan wij den zin dier woorden niet meer! En dat is maar één klein voorbeeld op honderd.

Erger nog maakt het de Heer Rijkens, waar hij meent een artikel in de *Amigoe di Curaçao* van 14 en 21 Juli 1906 van de hand des Heeren P A. Euwens in een ongunstig daglicht te moeten stellen. „Deze heeft," volgens den Heer Rijkens, „zelfs niet „geschroomd van verdachtmaking „en van een uit zijn verband gerukt „citaat uit mijn artikel gebruik te „maken om mij te bestrijden." Wij constateeren hier, dat de Heer P. A. Euwens niet den Heer Rijkens in genoemde artikelen bestreed, maar wel den verraderlijken X, die het beruchte schand-artikel in Neerlandia schreef. Deze X haalde een citaat aan van den Heer Rijkens. Welnu dat zelfde citaat, zooals X het gaf, haalt ook de Heer Euwens aan. Waarom valt de Heer Rijkens X niet aan? Als er sprake is van-uitverband rukken, dan is het X, die daaraan schuldig staat; niet de Heer Euwens, die slechts citeerde, wat X ten beste gaf. Wij kunnen voor die handelwijze des Heeren Rijkens zijne eigene woorden tegen hem zelf keeren: Zij die zich van zulke wapenen moeten bedienen, staan zeker vrij zwak.

De Heer Rijkens vergist zich, waar hij spreekt van onwil van onze zijde. Er is in zijne brochure, bij alle verschil van gevoelen, veel te waardeeren en te prijzen. Wij blijven het echter betreuren, dat hij niet op zijn terrein gebleven is. Zijne brochure zou daardoor veel meer in waarde gestegen zijn.

De Heer Rijkens heeft dit trouwens zelf ingezien, waar hij zegt: „Men „verwijt mij de heerschende toestan„den te zwart te hebben geschilderd. „Heb ik dit werkelijk gedaan, dan „maak ik gaarne amende honorable."

Nu, van deze *amende honorable* nemen wij gaarne acte.

Herziening van ons Belastingstelsel.

Een nieuwe belasting invoeren is eene moeilijke zaak. Dat hebben allen ondervonden, die zich daar ooit aan waagden. Dat ondervinden op 't oogenblik de Regeerings-mannen in Frankrijk, die over hun inkomstenbelasting bijna gestruikeld zijn. Dat ondervond in zijn tijd in Nederland Minister van Hal. Een jongen had ergens in Nederland een kwartje ingeslikt, dat de Doctoren te vergeefs poogden terug te krijgen. Sarcastisch deed toen door de pers het gezegde de ronde: „Stuur hem maar naar Minister van Hal, die zal het er wel uit krijgen." Dat ondervond reeds Alva met met zijn tienden penning. Dat zal ook ons Bestuur ondervinden met zijn herziening van ons Belastingstelsel. Men lese slechts hierover het hoogst gematigd woord van den Voorzitter van den Kolonialen Raad, toen verleden maandag de 18 belasting-ontwerpen bij den Raad werden ingediend; dat woord belooft bij al zijne gematigdheid toch strijd; het is als een krijgs-signaal uit de verte vernomen.

Onder de bevolking, vooral den handelsstand, worden de gevoelens niet zoo gematigd uitgedrukt. Wij geven slechts enkele dier gevoelens weder, ons voorbehoudend nader op de zaak terug te komen als tijd, plaats en gelegenheid daar zijn.

Algemeen is mèn van gevoelen, zooals in ons voorig nummer reeds werd gezegd, dat de handel door deze ingediende ontwerpen in zeer ongunstige conditie komt. De vermindering van de grondbelasting met 50 % weegt daar niet tegen op. Maar bestaat die vermindering met 50% werkelijk? Wij betwijfelen het. De berekening gaat op voor sommige eigendommen, die hoog getaxeerd zijn, maar voor andere lager getaxeerde zal de berekening blijken eene groote teleurstelling te zijn.

Stellen wij het voorbeeld van een eigendom, dat nu getaxeerd is op f 5000. Dat eigendom betaalt nu 1% van de waarde, dat is f 50. Dat zou nu volgens de nieuwe belasting moeten worden f 25. Zal dat nu ook *werkelijk* zoo zijn? Stel, dat op dat erf staan 25 aldaken, die plus minus f 4 per maand opbrengen of samen f 100; dus f 1200 per jaar, dit vermenigvuldigd met 12½, dan krijgen wij een waarde van f 15.000 berekend naar de jaarlijksche huurwaarde. Daarvan moet nu betaald worden ½% grondbelasting. Dat wordt dus in plaats van f 25 nu f 75. Zeker een enorm verschil. Men brenge daar niet tegen in, dat het effect dan te laag getaxeerd is. In 't geheel niet. Bij openbaren verkoop zal het erf hoogstwaarschijnlijk in deze slechte tijden niet meer opbrengen. Is dus hier niet met cijfers gespeeld of liever gegoocheld? Theoretisch kan de berekening correct zijn, in de practijk zal zij blijken het niet te zijn.

Hoe het ontwerp komt aan de vermenigvuldiging met 12½ verklaart de toelichting op art. 5 van de Ontwerp-verordening op de Grondbelasting aldus:

„De kapitaliseering van de jaarlijksche opbrengst tot vinding van de opbrengstwaarde levert geen moeilijkheid op ten aanzien van ongebouwde eigendommen; naar de in zake de grondbelasting steeds aangenomen berekening is de factor van vermenigvuldiging te stellen op 16⅔ of, de grondbelasting zelve in rekening brengende, in een getal op 16. Wat gebouwde eigendommen betreft, is het billijk voorgekomen een lager cijfer aan te nemen. In de eerste plaats is het niet doenlijk om voor elk huis in het bijzonder de onderhoudskosten te schatten; verder heeft men te letten op waarde-vermindering door onderdom en ten slotte op de grondbelasting. Het is bekend, dat de huizen in onze kolonie niet veel aan onderhoud vorderen; stelt men dit gemiddeld per jaar op ½%, de waarde — vermindering ruim genomen op 1% en voegt men er de grondbelasting bij, dan komt men hij een rentevoet van 6% tot een multiplicator van 12½, hetgeen zeker als een minimum te beschouwen is."

Ook zij het ons geoorloofd te vragen, hoe het mogelijk is, dat op Aruba de grondbelasting, die nu f 2799 (berekend á f 1,25 per Hectare) opbrengt, volgens de nieuwe berekening slechts f 1920 zal geven?

Personen met den toestand op de hoogte, verzekeren ons, dat de nieuwe regeling ontwijfelbaar meer zal opbrengen. Hoe verklaart men dan

die vermindering? De toelichting zegt het ons niet.

Wij zijn erg nieuwsgierig de verklaring van dat verschijnsel te vernemen.

Buitengewoon hard wordt over 't algemeen de belasting gevonden op piano's. Wij geven gaarne toe, dat een piano een luxe-artikel *kan* zijn. Maar is het dat op Curaçao ook werkelijk? Wij meenen, dat het in verre weg de meeste gevallen niet zoo is. Op Curaçao zijn de piano's meestal erfstukken uit vroegere, betere tijden. Wij zouden wel eens willen weten, hoeveel piano's in de laatste 10 jaren zijn ingevoerd in vergelijking met vroegere jaren. Die erfstukken nu worden in de familie bewaard en gebruikt, om de eentonigheid der lange avonden te breken en het huiselijk verkeer te bevorderen. Moeten die piano's nu beschouwd worden als luxe? 't Zou hard zulks te beweren.

Veel redelijker zouden wij dan ook een belasting vinden op weelde-meubilair. Stel het geval, dat een vermogend man een huis bewoont met prachtig ameublement, lichtkronen, spiegels, schilderijen sofa's, sultanes, crapauds. Maar hij is geen liefhebber van muziek, houdt dus geen piano en......... betaalt dus geen cent voor zijn weelderig meubilair. Terwijl een andere familie met bescheiden inkomen en nederig meubilair, een piano houdt; deze familie zal van dat in het familie-leven bijna onmisbaar meubel dan f 10 moeten betalen. Die regeling schijnt ons niet billijk. Wil men werkelijk luxe belasten, nen belaste dan kostbaar meubilair; men late meubilair beneden f 300 vrij; maar wat daarboven gaat, belaste men progressief. Dat zou de belasting veel gelijkmatiger doen drukken. Wij geven ons gevoelen gaarne voor een beter; doch meenden toch dit idee niet bij ons te moeten houden; wellicht is het voor uitbreiding en uitvoering vatbaar.

Wij hebben nog een lijstje van aan- en opmerkingen in petto; plaatsgebrek dwingt ons echter in dit nummer het hierbij te laten; doch wij beloven onze lezers in een volgend nummer daarmede door te gaan.

De Verpleging van het Paard.

In de warme zomerdagen, (dus zeker ook in een tropisch klimaat,) hebben de paarden het soms zwaar te verantwoorden. Dat een dier zwaren arbeid moet verrichten, beteekent niets: een mensch moet ook werken; maar bij moeilijken arbeid op heete dagen hebben de paarden aanspraak op een goede verpleging en die laat veelal heel wat te wenschen over.

We denken hier in de eerste plaats aan de verzorging van de huid onder het gareel of de halsbogen, zooals die in de provincie Groningen veel gebruikt worden. Op de plaats, waar het gareel of de halsboog op de huid drukt, zweet het paard altijd heter, zoo zelfs dat het schuim er dikwijls onder uit komt. Door aanhoudend wrijven op de natte, vetachtige huid gaat 't zweet tot schuim over. Reinigt men de huid des avonds niet, dan droogt dit schuim tot harde korsten op, waarin zich allerlei vuil verzamelt. Ook aan het leer of het touwwerk van het gareel hecht zich veel gedroogd zweet en vuil en zoo is het gemakkelijk te verklaren, dat het paard rauwe plekken krijgt.

Wie dat voorkomen wil, handele als volgt. 's Avonds wrijft men het zweet van de ingedrukte huidplekken. Is dit reeds opgedroogd, dan wascht men de harde korsten met water af. De halsbogen en gareelen worden eveneens met eén doek schoon gemaakt. Laat het leerwerk nooit in den heeten zonneschijn liggen, want daardoor wordt het hard als een steen. Zulke gareelen maken de huid spoedig rauw. Het leerwerk blijft steeds zacht, als men het af en toe met paardevet insmeert.

Zorg er steeds voor, dat gareel of halsboog niet te groot of te klein zijn.

Hangt het voorstuk van een halsboog te diep voor de borst, dan schaaft het en maakt in korten tijd rauwe plekken.

Open huidwonden genezen spoedig, als men een middel kan aanwenden om de drukking of wrijving op die plaatsen weg te nemen.

Veelal bindt men lappen om de halsbogen, meenende dat dit zacht is en de drukking en wrijving wegneemt. Maar deze lappen worden door zweet en bloed spoedig hard en pijnigen het arme dier meer dan vroeger.

Men handele liever als volgt:

De open huidwonden worden met water schoon gewasschen en daarna smeert men er een laagje zinkzalf op. Men beproeve of 't gareel door ingespen niet een weinig hooger of lager gelegd kan worden, waardoor de open wond of rauwe plek vrij komt. Bij een dagelijksche reiniging en 't gebruik van zinkzalf is de wond heel spoedig genezen, terwijl het paard anders dagen lang een ondragelijke pijn heeft, nog verergerd door de lastige vliegen, die aanhoudend op het bloed azen.

Merkt men, dat het verleggen van het gareel spoedig nieuwe wondplekken zal veroorzaken, dan moet er een ander middel toegepast worden.

De halsboog wordt in de streek, waar de wondplekken voorkomen, met een reep vilt bedekt. Past men dit middel echter zonder méér toe, dan helpt het al heel weinig; want het vilt broeit en geeft aanstonds zweetplekken. Men knipt het vilt echter boven de wondplekken weg, die daardoor vrij komen te liggen en dus weinig drukking of wrijving ondervinden. Het vilt moet natuurlijk een behoorlijke dikte hebben.

In den zomer is de huid van het werkpaard zeer gevoelig, vooral op de zweetvlekken.

Het gebruik van een roskam is dan af te keuren. Met veel meer succes gebruikt men in dien tijd een spons en koud water met een zachten borstel.

Koud water is voor rauw geschuurde zweetplekken een kostelijk geneesmiddel, dat nog veel te weinig toegepast wordt.

Gevoelige huidplekken, tengevolge van wrijving door het zweet aangetast en tot ontsteking gebracht, genezen bij behandeling met zuiver koud water in den regel binnen 24 uren. Wie het bij ondervinding wil weten, passe het middel maar eens op zich zelf toe.

Met een weinig moeite kan men 't paard van veel pijn verlossen. Een dier, dat hard moet werken, heeft aanspraak op een goede verpleging. Per slot van rekening bevordert men daarmee nog zijn eigen voordeel; want 't werk gaat daardoor veel vlugger dan anders.

Weet men wel, dat het paard op de open wonden onder gareel of halsboog veelal grijze haren krijgt, als die wond op den duur geneest? Dat is een leelijk gezicht en de verkoopswaarde van het paard wordt er allicht niet hooger door. Met weinig moeite is dat alles te voorkomen. Zou men daaraan eens willen denken?

(N. v. H. N.)

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

Den 28ⁿ. Juni zal de Zeereerw. P. M. Dahlhaus, vergezeld van den Weleerw. P. L. Hegelsom, te Amsterdam op de *Prins Willem IV*, scheep gaan, om zich weder met nieuwe kracht aan den geestelijken arbeid in onze kolonie te wijden. Geve God hem en zijn gezel eene voorspoedige reis!

* *
*

Den 14ⁿ. Juni zijn in gezelschap van Mgr. Meeuwissen, den nieuwen apostolischen Vicaris van Suriname, vier Eerw. Zusters van Breda scheep gegaan met bestemming voor Curaçao, om hare krachten en leven te wijden aan de lijdende menscheid in het St Elisabeths-Gasthuis of een ander gesticht van liefdadigheid. Van harte zullen ze welkom zijn.

Goede reis!

Verleden Zondag vertrok via New York naar Europa, om te Wiesbaden de baden te gebruiken, de heer Leon V. Leyba, lid van den Raad van Bestuur.

Terwijl wij den vertrekkende eene goede reis wenschen, voegen wij er de bede bij, dat hij weldra behouden en gezond in den schoot zijner achtenswaardige familie moge terugkeeren.

80ste verjaardag.

Verleden Zondag vierde de oud-procureur-generaal,, Mr. Sol. C. Henriquez, zijn tachtigsten verjaardag. De achtenswaardige grijsaard veroorlove ons hier den wensch uit te spreken, dat hij nog lange jaren van zijn *otium cum dignitate* moge genieten tot voldoening zijner familie en zijner talrijke vrienden.

Koloniale Raad.

Maandagavond vergaderde de Koloniale Raad. Niettegenstaande de Voorzitter, de heer Mordy. S. L. Maduro, nog niet geheel hersteld is, wilde hij zich niet onttrekken aan zijne bediening en was op zijn post.

Aanwezig waren negen leden. Afwezig waren de heer Carl Fensohn, Dr. Zeppenfeldt, J. Joubert en Dr. Casseres; de twee laatsten met kennisgeving. Ook waren aanwezig twee gecommitteerden van den Gouverneur, nl. de heer Mr. Th. I. A. Nuijens, procureur-generaal, en de heer P. de Joncheere. Als griffier fungeerde de heer H. J. T. Boomgaart.

De Notulen der vorige vergadering werden voorgelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter gaf nu voorlezing der ingekomen stukken.

Eerstens indiening van 18 wetsontwerpen ter reorganisatie van ons belasting-stelsel en tegelijk intrekking van de ontwerp-verordeningen van de steigerbelasting op St. Eustatius en Aruba.

Tweedens, benoeming van den Heer P. de Joncheere tot gecommitteerde van den Gouverneur, waardoor hij aan de discussie kan deelnemen en een adviseerende stem uitbrengen.

Derdens, ontwerp-verordening tot wijziging der verordening van 28|29 Februari 1888 tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in de Kolonie Curaçao en benoeming van den heer Mr. Th. I. A. Nuijens tot gecommitteerde van den Gouverneur ter toelichting en uiteenzetting van het ontwerp.

Vervolgens deelde de Voorzitter mede, dat bij de leden gecirculeerd heeft een voorstel van het Bestuur om van de Plantage Klein Santa Marta een gedeelte van 309 Hectaren te koopen. Het Bestuur acht het wenschelijk het Domein uit te breiden, vooral in die districten, waar het Bestuur zoo goed als geen gronden bezit, om zoodoende den kleinen landbouw te kunnen in de hand werken. Er is eene commissie benoemd, bestaande uit den Administrateur van financiën, den Directeur van Openbare Werken, den Landbouwkundige en den Districtmeester ten einde advies daarover uit te brengen. Deze commissie adviseert, dat het in het algemeen wenschelijk is het domein uit te breiden, doch dat de zaak niet spoedeischend is. De Gouverneur stelt den Raad voor, den Minister te verzoeken voor 1908 een daartoe strekkenden *pro memorie*-post op de begrooting te brengen.

De Voorzitter stelt voor, de zaak naar de afdeelingen te verwijzen, ('t welk wordt goedgekeurd) en deelt tevens mede, dat de heer adminis trateur van financiën benoemd is als gecommitteerde van den Gouverneur ter toelichting van het voorstel.

De Voorzitter stelt voor, ook de 18 belastings-ontwerpen naar de afdeelingen te verwijzen. De raad stemde daarin toe. De Voorzitter bracht dank aan den Heer P. de Joncheere voor zijne tegenwoordigheid doch drukte tevens zijn spijt uit dat het den Raad nog niet gegund was, dezen avond reeds van zijn voorlichting gebruik te maken. Hij uitte echter den wensch, dat de weldra te houden gedachtenwisseling zou leiden tot het ware belang der Kolonie. De ontwerpen geven getuigenis van de arbeidzaamheid des Heeren P. de Joncheere, maar bevatten toch een en ander, wat niet beschouwd kan worden, als geschikt voor de opheffing der Kolonie. De bedoeling van het Bestuur wordt geapprecieerd, daar het duidelijk is, dat men geen *vermeerdering* van belasting bedoelt, maar alleen een meer rechtvaardige verdeeling en drukking op het oog heeft. Jegens het Moederland moeten wij erkentelijk zijn, dat het altijd bereid is de Kolonie te blijven helpen.

Vervolgens kwam aan de orde de wijziging der verordening van 1888 tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in de Kol. Curaçao. Deze wijziging werd zonder discussie en zonder dat de voorlichting des Heeren Nuijens gevraagd werd, aangenomen, wel een bewijs, dat men er de billijkheid en noodzakelijkheid van voelde.

Niets meer te verhandelen zijnde, sloot de Voorzitter de Vergadering, waarna de Raad zich in de afdeelingen terugtrok.

Dario Saavedra.

Een groote faam ging dezen kunstenaar vooraf. Verleden Zaterdag, te laat om het nog in ons vorig nummer mede te deelen, is hij hier aangekomen uit Port-au-Prince. Hij werd te Paramaribo in 1876 geboren. Hij studeerde te Leipzig onder leiding van Prof. Carl Reinecke. Na gediplomeerd te zijn, ging hij naar Berlijn om zijne studiën te voltooien, en werd daar op 31 jarigen leeftijd benoemd tot Professor aan het conservatoire aldaar. Hij heeft acht maanden verlof, om eene tournée te maken door de Antillen en om zijn geboorteland Suriname te bezoeken. Aanstaanden Zondag vertrekt hij via Venezuela naar Suriname.

Donderdag-avond had op de bovenzaal der Club „*De Gezelligheid*" het aangekondigd Concert plaats met medewerking van eenige Curaçaosche musici. 't Zij ons geoorloofd in een paar regels onzen algemeenen indruk weer te geven.

Wij bewonderen in Dario Saavedra groote vaardigheid en onberispelijke techniek naast de hoogste accuratesse in den aanslag. Elke noot, ook in de snelste passages en arpeggio's kwam tot haar recht. De kunstenaar bezit een buitengewonen takt om de melodie te doen uitkomen. De begeleiding was, wat ze zijn moest: dienares der melodie. Op het instrument, dat Saavedra bespeelde, was dat des te moeilijker, wijl het een buitengewoon zwaren bas en een weinig zangerigen discant had. Saavedra overwon echter die moeilijkheid schitterend. Klassieke muziek was op het programma schaarsch vertegenwoordigd. Dit zal voor sommige kunstliefhebbers misschien eene teleurstelling geweest zijn. Mozarts *Sonate*: *Andante grazioso* con variazioni, gevolgd door de Finale *Alla Turca* werd meesterlijk uitgevoerd; wij misten echter het *Menuet* en de *Finale* scheen ons wat ingekort.

Uit *Beethovens Sonate* in *Es dur Op. 31 No. 18* genoten wij het *Scherzo* en *Menunetto*. Waarom de artist de finale *Presto con fuoco* wegliet, was ons een raadsel. Niemand scheen dan ook te weten, dat de sonate ten einde was; niemand applaudiseerde, terwijl toch het spel een warm applaus verdiend had; onmiddellijk ging dan ook de kunstenaar over tot Rubensteins *Romanze*, die zeer zoetvloeiend en melodieus werd uitgevoerd. De *Etude* van Palacios gaf blijk van buitengewone vaardigheid. De variaties op eene Surinaamsche melodie van Dario Saavedra zelf waren uitstekend; zij verrieden zijn meesterschap vooral in het doen uitkomen van het thema, ook in de meest ingewikkelde variaties. Zij vielen zeer in den smaak van het publiek. In de *Nocturne* van A. Jimenez was het *pianissimo* verrukkelijk.

Na de *Variaties* op het Surinaamsche lied werd den kunstenaar namens den heer E. S. L. Maduro, consul van Frankrijk alhier, een bloemruiker aangeboden.

Hoogst voldaan keerden wij huiswaarts, gelukkig kennis te hebben mogen maken met de talenten van een Nederlander, die ook in den vreemde de eer van zijn geboorteland heeft weten hoog te houden.

Regenval.

Gedurende de maand Mei.

	mM.
Fort Amsterdam	46,4
Plantage Savonet	8
„ Knip	28
„ Klein Sta. Martha	67
„ Siberie	12
„ Morgenster	29.5
„ Gr. St. Joris	4
„ Fuik	5.4
„ Beekenburg	11,3
„ Noordkant	34,5

K. W. I. M.

De Hollandsche boot *Prins Maurits* kan hier niet verwacht worden vóór Dinsdag of Woensdag. Oorzaak van deze ongewone vertraging is, dat de *Prins Frederik Hendrik*, van New-York komende, verscheidene dagen ten achter was. De *Prins Maurits* moest ech-

ter in Suriname op de *Prins Frederik Hendrik* wachten, wijl de beide kapiteins van commando moesten verwisselen; zoodat nu op de *Prins Maurits* is Kapitein HAASNOOT; op de *Prins Frederik Hendrik* Kapitein NIEMAN.

Officieele Berichten.

Bij Gouvernements beschikking is:

1°. de heer H. J. NIJMAN, onderwijzer 1e klasse is bevorderd tot onderwijzer 1e. klasse.

2°. aan de heeren H. H. R. CHAPMAN en J. G. STATIUS MULLER, leden der commissie belast met de viering van den verjaardag van Hare Majesteit de Koningin, is, op hun verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend en zijn de heeren G. DAAL en C. J. DEBROT benoemd tot leden van de bovengenoemde commissie.

3°. De tijdelijke detacheering naar de Hendrik-school op Curaçao van den heer N. H. HENRIQUEZ, Hoofd van de Openbare lagere school op Aruba, wordt, met ingang van den 22n. Juli 1907, ingetrokken.

4°. De heer C. P. AMELUNXEN, onderwijzer 3° klasse aan de Openbare lagere school op Bonaire, thans tijdelijk gedetacheerd en belast met de waarneming van de functiën van Hoofd der Openbare lagere school op Aruba, wordt, met ingang van den 24n. Juli 1907, tijdelijk gedetacheerd naar de Hendrik-school op Curaçao.

5°. De heer A. JESURUN is tijdelijk benoemd tot Directeur der Gouvernements-Bank op Curaçao.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Teresa Basillio, Mathilde Cheon, Susan B. de Ramirez, Adelina Ecker, Enrique. Lew. Farber bfk, Rosalite Tarique, Camilo Fornier, Anto. Gonzalez, Maria Gulo, Edgar A. Holmes, Mary Heyer, Maria Martinuli, Elia Nepomosena, Eliria Nord, Lola Perez, Dorotha Raas bfk., Catrin Prins, N Ringelio, Mari Romanor, Florentina Santiago, Juifan Vera Leon, Floranze Van Thijs, Pedro B Walter.

De verkiezingen der Provinciale Staten in Nederland.

Den 14 Juni jl. hadden in Nederland de verkiezingen plaats voor de Provinciale Staten. Door een kabelbericht zijn wij eenigszins op de hoogte gekomen van den uitslag, waarover wij met de volgende mail meer uitvoerige berichten hopen te ontvangen.

Het kabel-bericht luidt woordelijk aldus:

„De verkiezingen voor de Provinciale Staten (Zuid-Hollad) hebben op den eersten dag den volgenden uitslag gegeven: 23 candidaten der rechterzijde zijn gekozen en 2 liberalen. Het getal aftredenden was: Van de rechterzijde 24 en 17 liberalen. Er ontbreken nog verkiezingen voor 16 candidaten."

Verstaan wij dit telegram wel, dan zijn de verkiezingen in Zuid-Holland (en daar was het grootste gevaar en zou de strijd het hevigst zijn; in de andere provinciën was men vrij zeker) niet ongunstig voor de Christelijke partijen uitgevallen. Zelfs al zouden al de 16 nog te kiezen candidaten liberalen zijn en allen gekozen worden, dan worden de verhoudingen nog 24 rechterzijde en 18 liberalen. Maar het is te verwachten, dat van 16 nog te kiezen candidaten er allicht een paar de rechterzijde ten deel vallen. Dan wordt de rechterzijde nog sterker.

Dit is vooral nu van beteekenis, omdat het Ministerie aan deze keuze kan zien, hoe het volk en de kiezers denken over de houding van het Ministerie en van de Rechterzijde tijdens de ministerieele crisis, die achter den rug is.

Onze Oost.

PASTOOR VERBRAAK.— Aan een nietkatholiek blad, de „Nieuwe Courant", wordt uit Atjeh geschreven (na een verwijzing naar het physisch en psychisch uitputtend werk, dat de dienst in die streken stelt): allen zijn zoo gelukkig als de oude priester Verbraak, die hier nagenoeg ongestraft bijna 33 jaar achtereen mocht wonen en werken. Hiermee zal wel het record in Ausdauer aan pastoor Verbraak blijven. Konden wij nog in 1905, bij gelegenheid van zijn 70sten verjaardag — door zoogoed als geheel de Europeesche bevolking van Indië meegejubileerd — wijzen op de onverwoestbare gezondheid van dezen missionaris priester; thans komt er toch een einde aan zijn taak. Hoewel nog gezond en betrekkelijk sterk, moet hij het pastorale en missionaris-werk geheel overlaten aan den socius, die hem sinds Mei 1903 ter zijde stond, aan den nog jeugdigen pastoor Th. Jansen.

Pastoor Verbraak moet rust nemen, heeft dan ook pensioen gevraagd, omdat hem, na bijna 33 jaar van volstrekte zelfverloochening, een langdurige donkere levens-avond dreigt. Reeds is zijn rechteroog volslagen blind en ook het linker wordt bedenkelijk zwak.

Moge deze eerwaardige grijsaard voor het groote ongeluk gespaard blijven. O, ongetwijfeld zal hij te Padang, werwaarts hij gaat om waarschijnlijk de laatste jaren van zijn voorbeeldig leven in rust door te brengen, in alle omstandigheden met blijmoedige berusting zijn „Nunc dimitte" zingen. Maar het zou toch een zware beproeving voor den ouden man zijn, niet meer te kunnen aanschouwen de schoonheden van het tropische land, waarvan hij Atjeh beschouwde als een erfdeel, hem door zijn God toegewezen.

Opmerkelijk: pastoor Verbraak verlaat dit gewest, zonder dat hem daar ooit door iemand eenig lichamelijk leed werd aangedaan; hoewel daartoe toch gelegenheid te over is geweest. Deze man is als de verpersoonlijking van de waarheid die hij ook dikwijls leerde, die hier — hoe kon het anders? — aanhoudend uit het oog wordt verloren: Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde bezitten.

Ingezonden Mededeelingen.

"Cuidado con las Medicinas Perniciosas"

Los médicos condenan unanimemente el uso de las emulsiones que contienen Creosota ó Guayacol. Es bien sabido que estas sustancias cuando se toman mezcladas con el Aceite de Higado de Bacalao irritan el estómago y los reñones, entorpecen la buena nutrición y por las frecuentes evacuaciones que causan, producen el rápido aniquilamiento de los enfermos.

El Dr. Parsons, un distinguido especialista de la Ciudad de México, dice á este respecto: "Refiriéndome al valor germicida de la Creosota, cuando se le administra á enfermos tuberculosos, incorporada á preparaciones de Aceite de Hígado de Bacalao, declaro: que los experimentos químicos y la observación cuidadosa de un gran número de casos, han demostrado que cualquiera que sean los resultados benéficos que los enfermos puedan recibir del uso de la Creosota y otras sustancias irritantes, estos resultados los nulifican los efectos perniciosos que ejercen tales drogas en el estómago.

Es un hecho bien conocido que la asimilación fácil y completa de los alimentos es de la mayor importancia en el tratamiento de las enfermedades que se caracterizan por denutrición y de las cuales es tipo la Tuberculosis. Se sabe tambien que el Aceite de Higado de Bacalao, perfectamente emulsionado, es uno de los mejores reconstituyentes. Por eso es que los más distinguidos especialistas prescriben hoy las emulsiones de Aceite de Hígado de Bacalao que no contienen Creosota ú otras sustancias irritantes, que ocasionan el desórden de las funciones digestivas.

De las diferentes preparaciones de Aceite de Higado de Bacalao, yo prefiero la Emulsión de Scott que fabrican los Sres. Scott & Bowne de Nueva York."

Advertentien.

CURAÇAOSCHE MAATSCHAPPIJ

tot Bevordering van Landbouw, Veeteelt, Zoutwinning en Visscherij.

Algemeene Vergadering van *Leden* der *Maatschappij* op Woensdag, 3 Juli, 1907, 's avonds half acht, op de Leeszaal der Maatschappij (Krijgsraadzaal, Fort Amsterdam.)

Aan de orde:

1°. Jaarlijksch Verslag over 1906.
2°. Verkiezing van twee Bestuursleden. (Periodieke Aftreding).
3° Aanbieding der Rekening over 1906.
4°. Aanbieding der Begrooting voor 1908.
5°. Mededeelingen en Voorstellen.

Curaçao 27 Juni 1907.

Het Bestuur der Mij,

H. H. R. CHAPMAN,
Voorzitter.

G. B. DUSSEL,
Secretaris.

DANKBETUIGING.

Ondergeteekende brengt met een hart vol dankbaarheid langs dezen weg gaarne hulde aan de bekwaamheid, wetenschap en menschlievendheid van onzen beroemden Oculist Dr. H. FERGUSON. Na de ondervonden behandeling aan zijn oog, verwondert het ondergeteekende niet, dat de faam van Dr. H. FERGUSON zich dagelijks meer en meer uitbreidt in de Kolonie niet alleen, maar ook in Zuid- en Centraal-Amerika. Aan hem mijn oprechten dank!

JOHAN P. HASETH.

Curaçao 29 Juni 1907.

DANKBETUIGING.

Ondergeteekende meent een plicht te vervullen met op deze wijze zijne innige dankbaarheid te betuigen aan de Eerw. Overste en Zusters van het St. Elisabeths-gasthuis voor de geduldige en liefdevolle verpleging door hem ondervonden tijdens zijne oogziekte. Moge God haar vergelden, wat zij aan mij gedaan hebben!

JOHAN P. HASETH.

Curaçao 29 Juni 1907.

LET OP!

Ondergeteekende neemt hierbij de vrijheid het geëerd publiek zijne diensten aan te bieden

J. L. C. MONSANTO,
Praktisin.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1907.	Marcb.	Carcas.	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas.
Vertrekt van NEW-YORK	Mei 18	Mei 25	Juni 1	Juni 8	Juni 15	Juni 22
Komt aan te SAN JUAN		30		13		27
Vertrekt van „		31		14		28
Doet CURAÇAO aan		Juni 2		16		30
Komt aan te LA GUAIRA	25	3	8	17	22	Juli 1
Vertrekt van „	26	5	9	19	23	3
Komt aan te PTO. CABELLO		6		20		4
Vertrekt van „		7		21		5
Komt aan te CURAÇAO	27	8	10	22	24	6
Vertrekt van „	Juni 3	9	17	23	Juli 1	7
Doet LA GUAIRA aan		10		24		8
„ PONCE „						
„ SAN JUAN „		12		26		10
Komt aan te NEW-YORK	10	17	24	Juni 1	8	15

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Marcb	Merida	Zulia	Merida	Marcb	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Mei 27	Juni 3	Juni 10	Juni 17	Juni 24	Juli 1
Komt aan te MARACAIBO	28	4	11	18	25	2
Vertrekt van „	Juni 1	7	15	21	29	5
Komt aan te CURAÇAO	2	8	16	22	30	6

Drukker:
ALFREDO F SINTIAGO